

Kecskédi Új Tükör

Kecskeder Spiegel

KECSKÉD KÖZSÉG ÖNKORMÁNYZATÁNAK KÖZÉLETI LAPJA

2021. MÁJUS

Tisztelt Kecskédi Lakosok!

Mivel lassan 40 éves munkaviszonyom és ebből 25 éves vezetői munkám végéhez közeledek, ezért úgy gondoltam, hogy a teljesség igénye nélkül felvázolok Önöknek egy körképet a Kecskédi Német Nemzetiségi Általános Iskolában az utóbbi 5 évben történt nagyobb fejlesztésekről, beruházásokról.

Egyúttal megköszönöm minden szülőnek, nagyszülőnek, kecskédi lakosnak az iskola irányába nyújtott mindennemű támogatását, mellyel az intézmény fejlesztéséhez, a tanítás és a tanulók jobb tanulási feltételeinek a kialakításához hozzájárult.

A tárgyi feltételek változása az utóbbi 5 évben

2016/2017-es tanév

Nagy álmunk valósult meg azzal, hogy megkezdődött a tornaterem teljes felújítása. 2016 decemberében a fenntartó (KLIK) költségvetéséből megtörtént a tornaterem **tetőszigetelése** (1.856.994 Ft), melynek eredményeképpen megszűntek az örökös beázások. Majd 2017 májusában a **tornaterem parkettájának** teljes cseréjére is sor került. 10,3 millió Ft-ot a fenntartó, 2,5 millió Ft-ot pedig Kecskéd Község Önkormányzata biztosított ehhez. Még ugyanebben a tanévben a fenntartó 600.000 Ft-ot biztosított eszközbeszerzésre.

Ebben a tanévben „A Kecskédi Általános Iskolásokért Alapítvány” megvásárolta az udvari kiülőt 762.000 Ft értékben, mely a következő támogatásokból valósulhatott meg: a 2016. évi jótékonysági szilveszteri bál bevételből: 203.000 Ft, 200.000 Ft farsangi bevételből; 75.000 Ft Kecskéd Községért Alapítvány támogatásából, SZJA 1 %-ból és felajánlásokból 184.000 Ft; 100.000

Ft képviselői támogatásból. Ez az udvari kiülőt a tanulók szabadidős tevékenységének eltöltésén felül lehetőséget biztosít arra is, hogy jó idő esetén egy-egy tanórát a szabadban tartsunk meg.

Az intézmény működését segítő alapítványi támogatások felhasználása:

A képviselők által felajánlott tiszteletdíjakat a könyvtári állomány fejlesztésére, fejlesztő- és taneszközök valamint projektor vásárlására fordítottuk.

2017/2018-as tanév

A következő fejlesztések valósultak meg a KLIK költségvetéséből:

15 db tanulói asztalt, 60 db széket, egy fekete-fehér és egy színes nagy teljesítményű fénymásolót, 30 db tanulói tabletet, valamint az intézmény fenntartására, szakmai és karbantartási anyagok vásárlására, nyári felújítási munkálatokra a fenntartó összesen 1.572.955 Ft-ot biztosított.

Az iskolai alapítvány ebben a tanévben a képviselői tiszteletdíjakat további tabletek vásárlására, valamint a szabad felhasználású pénzeket a tervezett tanterem-bővítésre nyitott alszámlára utalta.

2018/2019-as tanév

Évek óta probléma iskolánkban, hogy kevés a tanterem. Amikor bontott órák vannak, akkor szükség lenne még további tantermekre. Egy osztály bontására megoldás volt az is, hogy a testnevelés órára menő osztályok tanteremébe megy be egy-egy csoport. De egyidőben több osztálynak is lehet bontott órája. Ennek megoldása szinte lehetetlen volt. Ezért elengedhetetlen volt legalább egy tanterem kialakítása.

A 2018 augusztusában a KLIK költségvetéséből sor került egy új tanterem kialakítására oly módon, hogy a 8-as terem mellett lévő magyar-történelem szertár válaszfalát lebontották, majd az így keletkezett nagyobb teret egy mobilfalloal választották szét. Szükség esetén egy nagy, vagy két kisebb tanteremként lehet használni az újonnan kialakított teret. **A mobilfal építése 1.389.000 Ft** volt, majd sor került egy új ajtó beépítésére, a tanterem festésére és a világítás korszerűsítésére. A 8-as terem átalakítása összesen: 1.961.000 Ft volt. Ezen felül karbantartásra, felújításra, működésre a tanév során még 1.257.000 Ft-ot biztosított a Tatabányai Tankerületi Központ.

A nyár folyamán **2 db interaktív panelt** is kaptunk a Tatabányai Tankerületi Központ jóvoltából, melyek közül az egyik a 4-es számú tanterembe került elhelyezésre, a másik pedig a Művelődési Házba.

A Kecskédi Német Nemzetiségi Önkormányzat is megajándékozta az iskolát egy mozgatható kerámia táblával, hogy a jelenleg a Művelődési Házban tanuló 2. osztályos tanulók se szenvedjenek semmiben sem hátrányt.

2019/2020-as tanév

Ebben a tanévben a fenntartó (Tatabányai Tankerületi Központ) 2.720.000 Ft-ot biztosított intézményi fenntartásra, fejlesztésekre: irodaszerek, iskolatitkári laptop, napközis játékok, szakmai anyagok, sportszerek, fűnyíró, hűtő, mikrohullámú sütő vásárlására, a mosdók és az iroda festésére, **a könyvtár polcrendszerének kialakítására.**

Mivel 2018 januárjától iskolánk valamennyi tanulója és pedagógusa részt vett az EFOP pályázat programjain ezért e pályázathoz a programok szervezésén felül eszközbeszerzés is társult. A következő eszközök beszerzése valósult meg a pályázat jóvoltából:

Kaptunk egy fémvázás színpadot, melynek végleges helyén történő összeszerelése még folyamatban van. Néptáncos ruhákat varrattunk, 1.600.000 Ft értékben.

Hangosító berendezés beszerelésére került sor a tornaterembe, mely lehetővé teszi az ünnepségek jó minőségben történő hangosítását. Váároltunk egy 2 lépcsős énekkari pódiumot. Beszerzésre került a tornaterem parkettavédő szőnyege, mely rendezvények előtt kerül lerakásra.

Focikapukra hálót, 4 db pingpong asztalt és 3 db CD-s magnót is pályázat útján tudtunk beszerezni.

„A Kecskédi Általános Iskolásokért Alapítvány” még ebben az évben megvásárolta az új udvari játékot 1.400.000 Ft értékben.

A játék felállítását különböző munkálatok előzték meg: földmunkák, közúzalék lerakása, betonozás, majd a játék felállítása után a gumitéglák lerakása. Így az udvari játék bekerülési költsége összesen: 2.461.843 Ft volt

Szintén az alapítvány vásárolta meg az udvar hátsó felében elhelyezett lemezgaraszt

300.000 Ft értékben. A lemezgaraszt vásárlására azért került sor, mert az iskolafelújítás részeként elvégezték a padlás szigetelését is, ezért a korábban ott tárolt eszközöknek új helyet kellett biztosítani.

Az iskolafelújítási munkálat, valamint az udvari játék felállításával járó gépi munkálatok elvégzése után szükségessé vált a tereprendezés. Ezért került sor 2020 augusztusában az udvar fűvesítésére (480.000 Ft), melynek a költségeit szintén „A Kecskédi Általános Iskolásokért Alapítvány” fedezte.

Kecskéd Község Önkormányzata 2017-ben **energetikai korszerűsítésre** benyújtott nyertes pályázata biztosította az intézménynek azt a 160 millió Ft-ot, amelyből megújult, megszépült az iskola kívülről-belülről.

A pályázat adott lehetőséget arra, hogy

- az épület minden ablakát jó minőségű, hőszigetelt műanyag ablakra cseréljék
- a felújítással párhuzamosan az épület akadálymentesítésére is sor került
- egy magas színvonalú fűtőkorszerűsítésre került sor, mely a legmodernebb **kazánok** beszerelését jelentette,
- az épület a padlás irányából is le lett szigetelve
- a tornaterem födém szerkezete új szigetelést kapott

valamint az energiahatékonyság biztosítása érdekében a teljes épület **külső hőszigetelésére**, majd festésére, **színezésére** került sor.

Nagy öröm mindannyiunk számára, hogy egy megújult, szép küllemű iskolába járhatunk. Ez a beruházás a helyi iskolai közös-

ség életminőségének a javítását, a fogyatékkal élő emberek esélyegyenlőségének a biztosítását is szolgálja.

Szeretném az intézmény vezetőjeként a tantestület, a tanulóifjúság és rajtuk keresztül a szülők **köszönését kifejezni** mindenkinek, akik valamilyen módon segítettek ennek a pályázatnak a megvalósulását. Külön köszönetemet fejezem ki Kecskéd község polgármesterének, Grüber Zoltán úrnak a pályázattal és a kivitelezéssel kapcsolatban végzett munkájáért.

A felújítás átadására 2020. szeptember 18-án került sor.

Az átadási ünnepség a Covid járvány miatt igen szűk körben valósult meg. Az átadási ünnepséget megtisztelte Czunyiné dr. Bertalan Judit országgyűlési képviselő asszony, Popovics György úr, Komárom-Esztergom Megye Közgyűlése elnöke, Vereckei Judit, a Tatabányai Tankerületi Központ igazgatója, Grüber Zoltán úr, Kecskéd község polgármestere és a kivitelezőket képviselő Zink Ferenc úr.

2020/2021-es tanév

2020 szeptemberétől folytatódott a fűtés-

korszerűsítés, pontosabban a radiátorok cseréje. A korábban megvalósított energetikai korszerűsítés pályázat költségvetése már nem tette lehetővé a radiátorok cseréjét is. Így iskolánk rendelkezett egy nagyon modern, korszerű kazánnal és a hozzá tartozó elektronikával, a tantermekben pedig a régi csőrendszer és a hozzá kapcsolódó öntöttvas illetve lemezzradiátorok voltak. Ezt a hiányt pótolta ki a fenntartó. A Tatabányai Tankerületi Központ finanszírozta a kb. 100 db radiátornak és a hozzá kapcsolódó csőrendszernek a cseréjét. Ezáltal a fűtőkorszerűsítés 100 %-ban megvalósult. Minden helyiségbe egyforma, külön-külön szabályozható radiátorok kerültek. A tornaterembe pedig légbefúvásos fűtésrendszert alakítottak ki a radiátorok helyett.

Szintén a Tatabányai Tankerületi Központ költségvetéséből tudtuk finanszírozni az informatika teremben lévő forgószekek cseréjét.

Az informatika terem számítógépparkját már korábban teljes egészében lecserélte a fenntartó a legmodernebb és korszerű számítógépekre. Így minden tanuló azonos eséllyel tanulhat az informatika és egyéb tanórákon.

2020 tavaszán „A Kecskédi Általános Iskolá-sokért

Alapítvány” kuratóriuma úgy döntött, hogy készített egy emlékfát, mely a kecskédi iskolában a 15 évnél több évet tanító pedagógusoknak állít emléket. Az emlékfalon az iskola alapításától kezdődően felsorolásra kerültek az iskolaigazgatók és Grúber György igazgató munkásságától kezdődően pedig az iskolánkban tanító pedagógusok. Az emlékfa 2020 novemberében került elhelyezésre a nevelői szoba bejáratánál. Ehhez kapcsolódóan még régi és az új iskolát ábrázoló fényképek is elhelyezésre kerültek. Ennek költségeit, 105.845 Ft-ot az iskola alapítványa fedezte.

2021 tavaszára várható, hogy a **KONTÉNER TANTEREM** engedélyeztetési eljárásának lezajlása után az iskola udvarában elhelyezésre kerül egy konténer terem, melynek anyagi fedezetét a Tatabányai Tankerületi

Központ fedezi.

Kecskéd Község Önkormányzata felvállalta, hogy elkészítteti a konténer terem aljzatát, melyet ezúton is tisztelettel megköszönünk.

Reményeink szerint 2021. szeptemberétől már használatba vehetik a tanulók az újonnan kialakított konténer tantermet!

A kialakított nagyterem

A kettéválasztott terem

Kedves Kecskédi Lakosok!

Bízom abban, hogy a kecskédi iskola a Tatabányai Tankerületi Központ (mint fenntartó), Kecskéd Község Önkormányzata és a kecskédi lakosok együttes támogatása révén tovább tud fejlődni, bővülni, szépülni a kor igényeinek megfelelően, hogy a tanulók egy korszerű, jól felszerelt, a 21. század igényeinek megfelelő intézményben tanulhassanak és életre szóló diákélményekkel gazdagodhassanak.

A nők 40 éves szolgálati idő után járó kedvezményes öregségi nyugdíjazásának lehetőségével élve 2021. július 4-től nyugdíjas leszek.

Ezúton is megköszönöm a kecskédi lakosoknak a jó együttműködést, a tanulóifjúság és az iskola iránt az intézményekkel és a szülőkkel való jó kapcsolat kialakítására. Bízom abban, hogy hozzájárultam a kecskédi iskola jó hírvének öregbítéséhez.

Tisztelettel és köszönettel:

dr. Karácsonyiné Handl Mária

A covid járvány és a digitális oktatás hatása a családokra

Szülői tapasztalatok a covid járvány alatt

A koronavírus járvány első hullámában a szülőket is váratlanul érte a hirtelen bezárás, többek között az iskola bezárása, illetve a távoktatásra való átállás. 2020. március 16-tól a pedagógusoknak, gyerekeknek és szülőknek is teljes átállás, átszervezés vált szükségessé az élet minden területén.

Alsó tagozatos tanuló szülőjeként nagyon pozitív tapasztalatom van a Kecskédi Német Nemzetiségi Általános Iskolában történt intézkedésekről, a március 13-án történt kormányzati bejelentés után március 16-ára már kész tervezet volt a távoktatást illetően.

Nagyfokú együttműködésre volt szükség a pedagógus-tanuló – szülő háromszögben, amit azt gondolom, hogy sikeresen teljesítettünk. Az iskola részéről minden támogatás adott volt. A járvány 2020. tavaszi, illetve a 2020. őszi, illetve a 2021. tavaszi hullámában a szülők részéről

is nagyfokú szervezésre volt szükség. 2020. tavaszán a családok nagy része home office munkavégzés mellett otthon tartózkodott, így a gyermekfelügyelet kérdése megoldott volt. 2021-ben ez már kevésbé jellemző, a szülők nagyrészt dolgoznak, kevés munkahelyen tudtak elrendelni home office munkavégzést, a gazdaságnak és szolgáltatásoknak ilyen hosszú időre nem szabad leállniuk. Itt szembesültünk azzal, hogy ezentúl a gyerekfelügyeletet másképp kell megoldani, vagy hirtelen önállóságra kellett készíteni gyermekünket. Ez megint új kihívás elé állította a gyermek-szülő párost minden előnyével és hátrányával.

- „nem jó az internet, nem tudok csatlakozni”
- „nem találom a linket, Anya segíts”
- „nem tudom feltölteni a házi feladatot”

- „elment a hang, nem hallottam semmit az órán”
- és hasonló mondatok.

Ez utólag mosolyra inspirál minket, de adott helyzetben bizony nehéz volt. Minden szülő arra törekedett, hogy gyermekét a kialakult helyzet miatt ne érje hátrány, tudjon haladni a tanulással.

Ami a gyerekeknek pozitívum ebben a nagy önállóságban, az persze a szülőnek hátrány. A házi feladatok elkészítése többször kitolódik estére, amikor már a szülő otthon van, és jönnek a kifogások, például: „egész nap nem volt rá idő”, „nem tudtam megnyitni” és társai. A digitális oktatásban a szülőkre is nagyobb teher hárul, több energia- és időbefektetéssel tudjuk segíteni gyermekeinket a normál, osztálytermi oktatással szemben.

Egy kisiskolás vallomása a covid járványról

Hogy éltem meg az karantént és az online oktatást? Voltak könnyebb napok és voltak nehezebbek. Éreztem mekkora a súlya ennek az egésznek, de a külvilágnak nem mutattam. Az online oktatást nagyon jól viseltem. Minden feladattal elkészültem délelőtt és a délutánom szabad volt. Barátokkal nem találkoztam. Sok időt töltöttem a családommal, rokonokkal. Nagyszülőknek sokat segitettem. Nagyon figyeltem mindenre körülöttem. De úgy gondolom, hogy akár-mennyire is figyelünk, elkaphatjuk a vírust. Valakinek

vannak tünetei, valakinek nincsenek. Nekem sikerült elkapnom a covidot decemberben. Rettenetes időszak volt, nagyon nehezen viseltem. Az ünnepek sem voltak a megszokottak. Nem ült össze a család, ahogy az nálunk szokássá vált. Szünetek után a suliban szigorú szabályokkal mehettünk csak vissza. Egyeseknek nehéz volt, másoknak könnyebb. Voltak, akik nem foglalkoztak a szabályokkal és nem tartották be. Őszintén szólva én jobban örültem volna, ha maradtunk itthon és online oktatás marad. Sokkal biztonságosabbá és könnyebbé tette a mindennapokat.

Hogyan élem meg én az online tanulást?

Egy gimnazista gondolatai a covid járvánnyal kapcsolatban

Az online oktatás számomra előnyöket és hátrányokat is egyaránt nyújt. Én személy szerint jobban szeretek itthonról tanulni. Az időmet is jobban be tudom osztani, illetve sok időt spórolok meg az utazás kihagyása miatt. Persze van ezek ellenére negatív oldala is az itthonról tanulásnak. Például nem tudunk a tanároktól közvetlenül, szemtől szemben kérdéseket feltenni az

adott témát illetően, továbbá iskolatársainktól sem tudunk rögtön segítséget kérni, amit az iskolában könnyen megoldottunk szünetekben, két tanóra között. Sok tényező is okoz nekünk problémát. Itt leginkább a tanulást segítő eszközökre gondolok (asztali gép, laptop, tablet, telefon stb.). Nagyon sokszor van, hogy valaki azért nem tud az órákra becsatlakozni, mert valami probléma van az eszközével. Ha valaki azt kérdezné tőlem, hogy visszamennék-e a gimnáziumba, vagy maradnék itthon, nem tudnék pontos választ adni. Visszamennék igen, mert hiányoznak a barátok, a szórakozások, a személyes kontaktus egymással és a tanárokkal. A másik véglet, hogy nem

mennék vissza. Mióta itthon vagyok, több időm van másra, kevésbé fáradok el. Nyilván így az itthoni tanulás miatt nehezebb lesz megírunk az év végi dolgozatokat. Sok tananyagot nem olyan alaposan tanulunk meg, és nem úgy tanulunk, mint eddig. Talán mondhatom, hogy most sokkal jobban rajtunk, diákokon áll, hogy milyenek lesznek a dolgozatok, vizsgák, érettségik, mert most még inkább magunkra vagyunk utalva, hogy ki mennyit képes az asztala fölött görnyedni és megtanulni, értelmezni az anyagot, míg az iskolában a tanárok mondhatni a „szánkba rág-ták” a tananyagot.

Hallgatóként a turizmusban a COVID alatt

Az elmúlt egy év kihívásokkal, nehézségekkel és új dolgokkal volt teli. Feltehető a kérdés, hogy milyenek éltem meg ezt az időszakot egy olyan szektor hallgatójaként, amely jelenleg egy soha eddig még nem látott visszaesésen megy keresztül. Az utazási irodák elestek bevételeiktől, az éttermek és a szállodák bezártak, légítársaságok mentek csődbe és repülőterek kerültek a teljes bezárás közelébe. A helyzet siralmas. Úgy gondolom, hogy nekünk, még csak félig képzett idegenforgalmi szakembereknek most a legfontosabb a motiváció és a hit fenntartása.

Az első hullámban, még a köznevelési és a közoktatási intézmények bezárása előtt az egyetemem már átállt a távoktatásra. Teljes tanácsalanság és tudatlanság uralkodott bennünk, hallgatókban. Emlékszem, hogy a tavaly márciusi bejelentést követően nálunk egy napos rendkívüli rektori szünetet rendeltek el, és egy héttel előrébb hozták

a tavaszi szünetet is. Hatalmas feladat volt az egyetem vezetőségének a több száz hallgató óráját átvinni az online térbe. Microsoft Teams csoportok alakultak, majd szépen lassan, de elindult a távoktatás. Őszintén megvallva rémes volt, és én az egy év alatt soha sem szoktam meg igazán, csak alkalmazkodtam hozzá.

A hallgatótársaimmal való kommunikáció teljes mértékben az online térbe szorult. Az egyetemi rendezvények mind-mind elmaradtak és szépen lassan a közösségi élet pezsgése elmúlt. A gimnáziumi évek alatt mindenkitől csak azt hallottam, hogy a legszebb évek azok az egyetemi évek. 2019 szeptemberében nagy reményekkel költöztem fel Budapestre, hogy megkezdjem az egyetemi éveimet az új közösségben, új kihívásokkal. Néhány hónap elteltével az egész fel kellett adni, be sem léphettünk az egyetem épületébe. Egyik pillanatról a másikra mindenki haza kellett költöznie és a csoporttársakkal elszórva éltük tovább a mindennapokat az

ország különböző pontjain személyes kapcsolat nélkül.

Összességében vannak olyanok akik a távoktatás oldalán állnak, én egyöntetűen a másik oldalon. Lehet a technika bármilyen fejlett, lehet bármilyen jó minőségű online órát tartani a személyes kontakt és az interakció hiánya miatt személytelennek válnak a tanórák. Bízom benne, hogy hamarosan elérjük az alagút végét, végre felébredünk ebből a rémálomból és szeptembertől újra az egyetem falain belül folytathatjuk tanulmányaink hátralevő részét. Hiszem azt, hogy a turizmus hamarosan újra dübörögni fog, és mi friss diplomás idegenforgalmisok is hozzá tudunk járulni a 2019-ben elért számok további növekedéséhez.

Szommer Ákos
másodéves, turizmus-vendéglátás szakos
hallgató

Időseink és a járvány

Valamikor **2020. elején még mindenki boldogan, mit sem sejtve élte az életét** a maga szokásos ritmusában, a megszokott módon. Bátran ölelheték egymást az emberek, nagyszülők, unokák jöttek-mehettek egymáshoz felhőtlenül. Akinek esetleg külföldön lakik családja, ha már régen látta, vett egy jegyet, és minden feltétel nélkül repülhetett, vonatkozhatott, hogy mielőbb viszontlátassák egymást. Akinek pedig helyben van szerencséje családjához, bármikor berohantak a Nagymamához egy ebédre, vacsorára, és mindegy volt, hogy mikor álltak fel az asztaltól. Ezek voltak a világ legtermészetesebb napjai.

Nem sok idő elteltével, 2020. március közepe táján jött egy hirtelen fordulat, szinte futó tűzként értesült mindenki a COVID 19-cel kapcsolatban. Ettől kezdve mindenkinek megváltozott az életvitel. Gyermekek, fiatalok, idősebbek, **idősek**, mind-mind másként élnek meg minden napjaikat.

A felsoroltak közül szeretném itt az időseket kiragadni, hogy bizony nekik van talán a legkevesebb tennivalójuk, de mégis **nekik esik igazán rosszul ez az állapot.** Hosszú már nekik ez az időszak, mivel sok cselekedet, lehetőség pillanatnyilag megszűnt az életükben. Hiszen mást sem hallanak, mint:

„Maradj otthon, majd bevásárolok!” „Ne menj a szentmisére, nézd otthon a televízióban!” „Ne várd az unokákat, most jobb, ha nem jönnek, ne hogy megfertőzzenek!” – Ilyen és még sok hasonló figyelmeztetést kapnak szegények. Ők pedig próbálnak beletörődni sorsukba, ami azonban egyre nagyobb nyomot hagy lelkükben, mert **úgy érzik, mind inkább eltávolodnak egymástól, beszűkül az életük.**

Hiányoznak a szomszédok, a közelben lakókkal való találkozások is. Mi maradt még nekik? Várják a telefont, hogy megszólaljon, vagy éppen kíváncsian tekingetnek ki az ablakon, hátha látnak valakit, de az elhajtó autókban kívül nem észlelhető semmi. Közben várják az ebédet, amit a Szociális Szolgál-

lat ideszállít a számukra. Aztán marad a televízió, vagy az újság, amivel próbálják magukat lekötöni. Vannak persze néhányan, akik el tudják magukat foglalni: főznek, sütnek gyermekeiknek, unokáiknak és epedve várják őket, hogy vigyék el az ebédet, mert akkor legalább 2 méterről láthatják őket egy pár percre. A távolabb, vagy esetleg külföldön élő hozzátartozókkal – hála a jól fejlett technikának – telefonon, SKYP-on tartják a kapcsolatot, ami szintén egy fontos program az itt maradt idős szülőknek, hiszen **már nagyon várják a személyes találkozást.**

Ezért is várta az idősebb korosztály annyira, hogy oltakozhassanak, ami itt Kecskéden igen is, nagyon jó ütemben halad és ezt ezúton is szeretnénk a háziorvosi szolgálatunknak megköszönni.

Végezetül, reménykedve várja mindenki, hogy végre visszajöjjön a régi idő és szabadon ölelhessük, érinthessük meg közelről szeretteinket!

Depnerné Nekernusz Borbála

Múltidéző

Biztosan sokan emlékeznek még a Pintér házaspárra, akiknek hivatástudata meghatározta Kecskéd kulturális életét. Szeretnénk, ha a mai generációnak is lenne kit, kiket példaképnek tekinteni, akik hivatásuknak szentelték életüket. Sajnos a mai felgyorsult világban nem mindig sikerül ilyen mértékű küldetéstudattal élni, de legalább adjunk magunknak egy esélyt, hogy valami hasonlót létrehozzunk.

HUSZONÖT ÉV A NÉPMŰVELÉSSEN

A mi „televíziónk” a művelődési ház

Úgy vélem, nem túlzás, ha azt mondom: a kecskédi Pintér-házaspár második otthona a művelődési ház. Pintér Dávidné ugyan az igazgató, de férjével együtt, közösen végeznek minden feladatot. A munka egyformán vár rájuk, bár ami igaz, az igaz: 25 évvel ezelőtt Zsuzsa asszony kezdte a népművelési munkát úgy, ahogyan akkor az kívánatos volt. Férje egy hajszálynival később csatlakozott hozzá, s ma már el sem tudja képzelni, hogy a „ház” nélkül teljenek napjai.

— Pilismarótról származunk, ott ismerkedtünk meg, s kötöttünk házasságot — mondja Zsuzsa, Pintér Dávidné. Édesapám mellett már korán megismertem a falusi népművelőket, ennek ellenére könyvelőhöz mentem férjhez!

Még ma is jól nevetek ezen a „párosításon”, de aztán kiderül, hogy Pintér Dávid is úgy vélekedett: neki pedagóguspályán kell dolgozni! Nehezen, de képesítés nélküli tanító lett. Komárom magyarába jöttek, hogy olyan helyre települjenek, ahol mindketten állást, s lakást kapnak. Mind-az Kecskéden sikerült. S miután a férj is elvázgatta az esztendő tanítóképzőt, teljes értékű pedagógusként foghatott munkához.

— 1958. augusztus 30-án érkezettünk meg a kis, rozszant parasztházba, de már akkor elhatároztuk: itt megvalósítjuk mindazt, amit az édesapámtól tanultam. Szerencsés embereknek mondhatjuk magunkat, mert egész életünkben azt csináltuk, amit szeretünk és szeretünk: tanítani, népművelni.

Zsuzsa asszony nem sokat beszél azokról az évekről, amikor még egyedül végezte a népművelést, de ez nem is volt hosszú idő. Az iskolában, az iskolásokkal kezdtek. TIT-előadásokat tartottak, s amikor 1963-ban elkészült az új kultúrház, roppant nagy felelősséget éreztek azért, hogy a programokat tartalommal töltsék meg.

— Színdarabokat rendeztünk, s rendezünk ma is. Nyilvánvaló az együttes. A legidősebbektől a legkisebbekig, ennyi embert tudnánk mozgatni, ha szükség lenne rá.

Ifjúsági klubunk háromszoros kiváló, a művelődési ház kétszer kapta meg ugyanezt az elismerést. Hogy el ne felejtsem, a férjem körzeti művelődésház-igazgató. S bár már egyre több tennivalót vesz át Oroszlány, azért még mindig maradt tennivalója. Feletteseink elismerték a munkánkat. Kiváló Népművelő, Oktatástyúk Kiváló Dolgozója, miniszteri dicsőítő oklevél, Szocialista Kultúráért — ennyi kitüntetéset kaptunk.

— Mire vagyunk a legbüszkébbek? Azt hiszem, arra, hogy megbecsülnek bennünket a faluban. Kezdetben bizalmatlanul szemlítették törekvéseinket, majd amikor látták, hogy a gyerekekkel milyen szép eredményeket érünk el, hozzákezdhetünk a ma már híressé vált kecskédi tánc-együttes megalakításához. A jelenlegi tablón anya, apa és gyermekeik lemennek láthatók, ha készülne ilyen, s nincs gondunk az utánpótlással.

Pintér Dávid meghatódik, amikor arra emlékezik, milyen nagy szeretettel köszöntötték a húszéves évfordulón a csoport tagjai feleségét és őt, s milyen keresetlen szavakkal köszöntek mag anyai esztendő szorgos munkáját, nehézségeit és fáradtságát.

— A mi „televíziónk” a művelődési ház. Már 1963 óta működik a kertbarátkör is, a tanácsháza mögött ott a gyakorlókert. Arra is büszke a falu, hogy a kecskédi kertbarátok mi mindent tudnak termelni. Nem kell nagyon agtálni, ha segítségre van szüksége a közösségnek. A társadalmi munka a kecskédiek életének részévé vált. De meg is lehet nézni a falut! Olyan iskolája, óvodája, úti és parkjai vannak, hogy nem kell szegyenkezni az itt lakóknak.

Csődöt mondott

minden magánjellegű kérdés. Annakra a közösségekben élnek, hogy még a lányukat —, aki óvónő Kecskéden —, is arra nevezték: első a kollektíva legyen. S ha Pintéréről érdeklődik az ember a közösségben, mindenki szeretettel, jó szívvél beszél róluk.

Indulás a „delutáni mászkára”.

Megjegyeztem annak az öreg nének a szavát, aki útbá-igazított:

— Kedvesem, ők a mi orvosaink, ügyvédjeink és tanítóink. Nagyon szeretjük őket.

Azt hiszem, ez a legtöbb, amit mondani lehet róluk.

Adám — Fodor

Forrás: Dolgozók Lapja 1983. május 26

„Ha emlegettek, köztetek leszek,
De fáj, ha látom könnyetek. Ha
Rám gondoltok, mosolyogjatok,
Mert én már Istennél vagyok!”

Volt egyszer egy tánctanárnk.....

Már 10 év eltelt, hogy örökre itt hagyott minket szeretett tánctanárnk Virág Miklósné, Irma néni.

2011. február elején kaptuk a szomorú hírt, hogy az Irma néni meghalt. Az első megdöbbenés után sokunk szívét mély fájdalom járta át. Majd ahogy kezdtük felfogni a felfoghatatlant előjöttek a régi szép emlékek. Az első találkozások kis iskolásként a tánciskolában ahol megtanította nekünk a tánc alapjait. S jöttek az első néptánc próbák, ahol mindenkit a helyén kezelte, nem kivételezett, a tudást elismerte, de nem engedte, hogy visszaéljenek vele. Majd jöttek a szereplések, turnék, amikre mindig nagyon

készültünk, és készült Ő is. Hisz mindig bizonyítani akart, saját magának, a közönségnek, s talán a tanítványainak is. Irma néni több volt nekünk, mint egy tánctanárné, mindig meghallgatta a problémáinkat, miket sokszor együtt beszéltünk meg. Volt mikor még éjjelkor is beszélgettünk, s ha kellett lelket öntött egyesekbe, s ha kellett bizony nagyon keményen leszidott minket, de soha nem váltunk el haraggal. Sok-sok szép élményben volt részünk, együtt bejártuk szép hazánk minden tájegységét. Majd külföldön is bemutathatta a táncsoport a tudását amit Tőle kaptunk. Nem szabad elfelejteni az Ő munkájának zavartalanságát biztosító PIN-TER házaspár munkáját. Miután abbahagyta

a tanítást sem szakadtunk el Tőle. Telefonon vagy személyesen tartottuk a kapcsolatot. 2009 karácsonya előtt meglátogattuk a lakásán és átadunk a részére egy CD lejátszót, s a táncsoport szerepléseiről egy válogatást, valamint az addig fellelt fényképekről egy CD-t. Könnybe lábadt szemekkel vette át ajándékunkat s csak annyi tudott mondani: „Köszönöm gyerekek!”

Mi köszönjük azt a sok-sok szeretetet, élményt, amit az Irma nénitől kaptunk.

Drága IRMA NÉNI, a kecskédi táncos tanítványai soha nem felejtik el. Emlékét örökre megőriztük.

Nehéz lenne felsorolni, hogy hány helyen tanított, ilyen például: KECSKÉD, Komárom, Kiskunlacháza, Oroszlány, Szöny, Farnos, Bokod, Dad, Tata, Tatabánya, Ács, Kisbér, Kocs, Bábolna, stb. Budapesten kevés helyen tanított, de itt is voltak iskolák ahová többször visszahívták Őt, egy-egy tánctanfolyam vagy bálnyitó, szalagavató tánc betanítására. Irma néni mindig jó szívvel emlékezett azokra helyekre ahol tanított. Tudta, hogy nagyon várják a táncórákat ahol szerették és tisztelték, soha nem mondott le egy tanórát sem, eshetett eső vagy hó Ő mindig ment, utazott. A több mint 60 éves pályafutása alatt megszámlálhatatlan elismerésben, dicséret oklevélben, kitüntetésben részesült Ő maga, és a hosszú évtizedekig működő táncsoportjai. Sokan segítettek a munkáját, és Ő is akinek tudott és szüksége volt rá segített.

Sok helyen szerepeltek csoportjai, versenyeken, seregszemléken vettek részt, különböző fesztiválokon mutatták be nép- és társastánc tudásukat nagyon nagy sikert aratva.

Kisebb korukban a két unokája is járt vele a tanításokra. Szerette ha látják mit dolgozik a nagymama. Persze számára a tanítás kikapcsolódás nem munka volt.

Több évtizedes sikeres munkája elismeréseként 2003-ban a Kecskédi Önkormányzat a

Kecskéd községért emlékplakettet adományozta Irma néninek.

Nagyon jóleső érzés volt számára, hogy 2004-ben oroszlány város képviselő testülete az Oroszlányért emlékplakettet adományozta több évtizedes tevékenységéért. 2004-ben Komáromban PRO URBE díjjal tüntették ki.

Nagyon sok iskola igazgatótól, kultúrház vezetőtől szülőtől jött a hálás köszönet azért, hogy ilyen odaadással foglalkozott a reá bízott nebulókkal.

Sok helyen a harmadik generációt is a szülők mellett. Ő tanította a helyes viselkedésre, a becsületes életre, és nem utolsósorban tanította meg táncolni is őket.

Először 1946-ban ment férjhez. 1947-ben született meg kislányuk Irma akit nagyon szerettek, és akit az egész család gondoskodó, féltő szeretete vett körül. Egy tragikus fűrdőbalesetben veszítette el férjét, az imádott Lalát. Nehezen dolgozta fel, hogy egyedül maradt, de a család mindig mellette állt.

Munkája kapcsán ismerte meg Virág Miklóst, akivel 1955-ben kötöttek házasságot, és akivel 52 éven keresztül éltek együtt kölcsönös szeretetben, megbecsülésben. Nagy boldogság volt számára, mikor megszületett Gábor, majd öt évvel később Péter nevű unokája.

Karácsonykor, húsvétkor náluk gyűlt össze a család. Szerette ezeket az együttléteket. Nagyon örült akkor is ha meglátogatta valaki a hozzátartozók, szomszédok, ismerősök közül. Ajtaja mindig mindenki előtt nyitva állt. Hálás volt azoknak akik bizalmukba fogadták, és megosztották vele örömeiket, bánataikat. Szabad idejében szívesen olvasott különféle könyveket, újságokat, keresztrejtvényt fejtett TV-t nézett, érdekelték a nap eseményei.

Szerette az állatokat. Sok-sok éve etette a kóbor cicákat a házuk környékén.

Határozott, kissé szigorú természete volt, de soha nem a rosszindulat vezérelte tetteit, hanem a jóindulat és a segíteni akarás. Szeretett férje Miklós négy évvel ezelőtt bekövetkezett halála, majd egy évvel később lánya elvesztése kezdhette ki addigi jó egészségi állapotát. Nem tudta feldolgozni, nem akarta fájdalmát másokkal megosztani, nem akart másokat, sem nővérét, sem keresztlányát, sem unokáit saját fájdalmával terhelni. Szégyellte a

gyengeségét, mindig Ő akart a legerősebbnek látszani. Nem akart semmilyen segítséget elfogadni senkitől, pedig Ő annyi embernek segített.

Nehezen viselte az egyedüllétet. Napközben ott voltak mindazok akikkel baráti viszony alakult ki a hosszú évek során, a szomszédok, ismerősök, ott voltak közvetlen hozzátartozói, akikkel naponta telefonon vagy személyesen beszélgetni lehetett.

De az esték és az éjszaka volt számára nagyon hosszú. Keveset tudott aludni. Sokat gondolkodott az életéről, a múlt eseményeiről, és arról hogy mi lesz a világgal.

2010 december 24-én karácsony este lett rosszul, s a gondos kezelés ellenére 2011 február 7-én eltávozott közülünk.

Élete a család, a gyerekek, és a tanítás körül forgott. Csak szép élményeket, nem pénzt, vagyont gyűjtött.

Mindig azt mondta, Ő egy nagyon boldog ember, mert egész életében azt csinálhatta amit a legjobban szeretett: gyerekek között lehetett és taníthatott.

Nagyon szeretett élni. Nem akarta elhinni, hogy ennyi év telt el születése óta. Minden egyes napnak amit megért nagyon tudott örülni.

Nem búcsúznak Tőle örökre, hiszen emléke itt él a szívünkben.

Ha emlegettek köztetek leszek
De fáj, ha látom könnyetek
Ha rám gondoltok mosolyogjatok
Mert én már Istennél vagyok.

A kecskédi tanítványok nevében búcsúzom Öntől drága Irma néni.

Eck Márton.

NÉHÁNY GONDOLAT A SZELEKTÍV HULLADÉKGYŰJTÉS RŐL

OKTÓBER 19, 2015
ÍRTA: SZUHI ATTILA

Gyűjtjük-gyűjtjük a hulladékot szelektíven, már két-három szemetes edény a konyhában, külön doboz a papíroknak a kamrában, visszük le a szelektív gyűjtőbe hétről-hétre. De vajon tudjuk-e, hogy hová kerülnek, és hogyan hasznosulnak újra a szelektíven gyűjtött és válogatott hulladékok?

dékok?

A szelektív gyűjtés fontossága és a hulladék feldolgozása

A szelektív hulladékgyűjtés fontosságára ma már talán nem kell felhívni a lakosság figyelmét, hiszen egyre többen tartják fontosnak a hulladékgyűjtésnek ezt a módját. Természetesen még jobb lenne, ha arra törekednénk, hogy kevesebb hulladék keletkezzen a háztartásainkban, de ez egy másik téma, ezért most ezt nem részletezzük.

A szelektíven gyűjtött hulladékok aztán hulladékhasznosításra (vagy recycling – angol szóval) kerülnek, vagyis az adott hulladék újra nyersanyag, ún. másodnyersanyag lesz, és akár teljesen meg is változhat annak eredeti funkciója (mint ahogy pillepalackból később pulóver lehet, vagy gumibroncsból játszótér borítása). A leggyakrabban gyűjtött és újrahasznosított hulladékok: az üveg, a műanyagok, a papír és a fém, melyek újrahasznosítása is különböző módokon történik. Az újrahasznosítás egyik nagy előnye, hogy nincs szükség eredeti nyersanyagokra, bár a hulladék feldolgo-

zása is jár némi szennyezéssel.

Ma Magyarországon mindenféle hulladék újrahasznosítása történik, amelyekhez hulladékkezelő és hulladékfeldolgozó rendszerek sokasága készül, amelyekkel hatékonyabban válik a hulladékok feldolgozása. Ilyenek a különféle hulladékaprító gépek, darálók, présgépek, bálázók. A műanyag hulladékok feldolgozása ölt talán legnagyobb méretet Magyarországon is és világszerte is, hiszen a műanyagok könnyen újrahasznosíthatók és nagyon sokféle termék alapanyaga lehet a szelektíven gyűjtött műanyag. Kína egy nagy műanyag-újrahasznosító ország, ott leginkább a textiliparban hasznosítják újra az összegyűjtött műanyagokat.

Az üveg újrahasznosítása hazánkban kettős, egyrészt a színes üvegeket nem Magyarországon, hanem külföldön hasznosítják újra, míg a fehér üvegből Orosházán készülnek újra üvegek.

Kiemelt jelentőségű a zöld hulladék komposztálása, újrahasznosítása is, hiszen ezek teljesen feleslegesen terhelik a kommunális hulladéklarakokat, amikor nagy hasznot hozhatnak a mezőgazdaságnak, ha komposztáljuk őket.

A fémek újrahasznosítása is megoldott hazánkban, a legértékesebb nyersanyagok, akár az alumíniumról, akár a vasról legyen szó. Ezekből vagy végtermékek készülnek, vagy alapanyagok olyan iparágak részére, mint az autóipar például.

Világszerte nagy gondot okoz a használt gumibroncsok újrahasznosítása, hiszen igen nagy mennyiségben keletkezik, egy év alatt több millió tonna gumibroncs-hulladék, mely mind tárolását, mind újrahasznosítását tekintve igen nagy probléma. Ugyan próbálkozások és gyakorlati megvalósulások is vannak újrahasznosítására, de áttörő megoldást még nem sikerült elérni ezzel

kapcsolatban. Egyik lehetséges megoldás a játszótérek burkolatához való felhasználás vagy az útalapokba történő bedarálás (például autópályákhoz), de a kerti felhasználás – valljuk be – nem fog áttörést hozni, bármennyi ilyen példa is jelenik meg az interneten.

A gumibroncsok mellett ma már nagyon sok elektronikai hulladék keletkezésével is számolnunk kell, hiszen ahogy elavulnak a gépeink, háztartásai elektronikai berendezéseink, úgy kerülnek egyre-másra a szemétkbe. Ezeket alkatrészekre bontva tudják csak újrahasznosítani, tehát itt egy nagy megoldandó kérdés a bontás, melyhez az apró részek miatt a legtöbbször emberi kezek szükségeltetnek. Az apró részekből aztán újra alkatrészek készülnek elsősorban.

A szelektív hulladékgyűjtés fontossága

Érdekes, de még mindig sokan nem tudják, hogyan kell szelektíven gyűjteni a hulladékot, csak fogják és bedobálják a gyűjtőbe a szemetet. Sokszor látni, hogy még azt sem olvassák el az emberek, hogy melyik dobozba mit kell tenni, csak fogják és bele-szórják. Gondolják, majd valaki úgylis kiválogatja.

PONTOSAN HOGY IS VAN AKKOR?

Magyarországon az alábbi színekkel jelölt kukákkal találkozhatunk: sárga, zöld, fehér, szürke és kék. A kék színű tárolóba a papírhulladékot kell tenni, a sárga és a szürke tartályokba 2011-től a műanyag és a fém hulladékot vegyesen lehet dobni, a zöldbe a színes üveg, de a fehér színűbe csak és kizárólag fehér üveg dobható. Azokat, amiket együtt is lehet gyűjteni, a raktárakban valóban szétválogatják, de ez nem jogosíthat fel embereket arra, hogy mindent össze-vissza dobáljanak. Már számos hírportál és blog oldal foglalkozott a problémával, de sokan mégsem vesznek tudomást a szabályokról.

Mit lehet dobni a papíros (kék) gyűjtőbe?

- újságok
- füzetek
- könyvek, telefonkönyvek
- hullámpapírok, csomagolópapírok
- kartondobozok,
- kiöblített és laposra taposott italos Tetrapack dobozok

Élelmiszerrel vagy egyéb más módon szennyezett papírokat nem szabad bedobni (zsebkendő, pizza doboz, szalvéta, stb.)

Mit lehet dobni a műanyag (sárga) és fém (szürke) gyűjtőbe?

- üdítő és ásványvizet PET palackok
- kiöblített háztartási flakonok és azok lecsavart kupakjai
- háztartásban előforduló tiszta fóliák (szatyrok, tasakok, csomagoló fóliák)
- csomagolóanyagok (PP, PE, HDPE jelzésűek)
- kimosott tejes, joghurtos poharak
- margarin és háztartási vegyi anyagot tartalmazó flakonok
- háztartási fémhulladékok, pl. evőeszközök
- fémdobozok (üdítő, sörös, konzerves dobozok)

A bedobott műanyag és fém hulladékokat alaposan mossuk el, és kerüljük a hungarocell és elektromos eszközök (pl.: magnó), vagy egyéb műanyagnak ítélt tárgyak bedobását.

Magyarországon a használt sütőolaj szelektív gyűjtésének aránya nagyon alacsony szintű, bár már indultak kezdeményezések a használt sütőolaj és sütőzsiradék begyűjtésére. Az összegyűlt sütőolajból bioetanol készítenek, míg a szűrés utáni zaccot biogázüzemekben hasznosítják újra. Nagy szükség lenne ezekre a rendszerekre, hiszen a vendéglátóhelyek, a főzőkonyhák és a háztartások felhasználása alapján az egy főre jutó használt sütőolaj mennyisége évente csaknem 14 kilogramm. A használt sütőolajnak környezetkárosító hatása van: az élővizekbe kerülve szétterül a felszínen, ezáltal gátolja a víz oxigénellátását, akadályozva a vízi élőlények anyagcsere-folyamatait és rontva életfeltételeiket. A talajba kerülve súlyosan károsítja a talajflórát, terméketlenné téve a talajt, eltűzelve pedig rákkeltő füstöt bocsát ki. Egyetlen liter használt sütőolaj egymillió liter ivóvizet tesz fogyasztásra alkalmatlanná. A használt sütőolaj és sütő zsiradék óriási károkat okoz a környezetbe jutva: a lefolyóba öntve megtapad, és lehűlve szappanszerű lerakódást okoz a csatornahálózatban, szűkítve az áteresztő képességét, hosszabb távon dugu-

lást is okozhat. A szennyvíz más összetevőivel keveredve kénsav keletkezik, amely a csatornarendszer fém- és betonelemeit is kikezdi, csökkentve ezáltal a közmű-

vek élettartamát. Az olaj a szennyvíztisztítóba kerülve rontja a tisztítómű technológiai hatásfokát, mivel nagy energiába kerül a kiszűrése.

Forrás: HVG

Házasságkötések

A kecskédi önkormányzat nevében sok boldogságot kívánunk azoknak a friss házasoknak, akik az elmúlt hónapokban kötötték össze életük fonalát.

2021.03.12. Csontos Tímea és Nikics Tamás

2021.04.29. Csernyi Priscilla és Várkövi Roland Ákos

Megérkeztem

Sok szeretettel köszöntjük:

Likerecz Anita és Németh Dávid
kisfia: Nimród

Mózes Dóra és Eck Péter
kislánya: Zora

Hosszú, boldog életet kívánunk!

Kecskéd ahogy én látom FOTÓPÁLYÁZAT EREDMÉNYHIRDETÉS

2021 márciusában Kecskéd Község Önkormányzata meghirdette a „Kecskéd ahogy én látom” című fotópályázatot, amelynek célja az volt, hogy a Kecskédet szerető pályázók megmutassák, hogy hogyan látják a falut, ahol élnek, vagy éltek.

A pályázati kiírás szándékosan nem tartalmazott instrukciókat arra vonatkozóan, hogy milyen stílusban, vagy irányzatban készüljenek a pályaművek. A fő szempont az volt, hogy ki mit emelne ki ebben a témában, így volt biztosított a pályázók anyagának sokszínűsége.

A pályázók gyerek, ifi és felnőtt kategóriában nevezhettek, mindegyik kategóriában maximum 3-3 fotóval. Összesen

54 fő regisztrált a pályázat honlapján, melyből 42 pályázó adott le legalább egy pályaművet. Felnőtt kategóriában 22 fő, ifi kategóriában 11 fő, míg gyerek kategóriában 9 fő adott le pályázatot. Összesen 117 fotó érkezett.

A fotókat szakmai zsűri értékelte, melynek tagjai Sramekné Csorba Zsuzsanna, Lőrík László, Maklári Gergő és Ruppert Tamás. A különdíjak nyerteseit kecskédi műkedvelő, régóta fotózással foglalkozó fotósok választották ki: Jókuthy Zita, Perle Ildikó, Torma Livia és Rujavec Gábor. A zsűri munkáját ezúton is köszönjük!

A helyezetteknek járó oklevelet Grúber Zoltán polgármester adta át.

Kecskéd Község Önkormányzata köszönetét fejezi ki a díjak felajánlásáért:

Ruppert Tamásnak és Dörgő Gyulának a Rabbit Miner Kft tulajdonosainak, Zettisch Róbertnek a kártyapláza.hu tulajdonosának

Pannon Fényképészkör Egyesületnek, Maklári Gergőnek és Lőrík Lászlónak.

A legfiatalabb versenyző különdíját köszönjük Sramekné Csorba Zsuzsannának.

A kategóriánkénti különdíjakat Kecskéd Község Önkormányzata ajánlotta fel.

Ezúton is gratulálunk minden pályázónak, öröm volt látni, hogy mennyire színesnek és pezsgőnek látjátok községünk életét!

A pályázat eredménye:

Gyerek kategória

1. helyezett: **Bimbó Jeremi Enzó** - 14 éves
 2. helyezett: **Princz Panni** - 12 éves
 3. helyezett: **Wágner Botond** - 8 éves
- Küldő: **Kaszányi Dorina** - 14 éves
- Legfiatalabb versenyzőnek járó különdíj:
Vida Richárd - 6 éves

Felnőtt kategória

1. helyezett: **Wéber Tibor**
 2. helyezett: **Horváth Aurél**
 3. helyezett: **Kostyál Anna**
- Küldő: **Geracsek Adrienn**

Ifi kategória

1. helyezett: **Hegyháti Nóra**
 2. helyezett: **László Lili**
 3. helyezett: **Macsкас Gergő**
- Küldő: **Kecskéd Községi Sportkör**

Felhívás a fotózás híveihez

Értesítjük Kecskéd község lakóit, hogy a Művelődési Ház fotóklubot szervez. A fotóklub célja a fotográfia népszerűsítése, a vizuális kultúra értékeinek ápolása, fejlesztése, a helyi társadalmi események dokumentálása, az épített és természeti környezet megőrzése, fényképezési ismeretek oktatása, gyarapítása, a fotókultúra gyarapítása. Kirándulások, fotós tréningek szervezése.

További információ Kaszányiné Ruppert Tímeától kérhető.

Telefon: 06 30 462-6339

E-mail: timea.ruppert@gmail.com

Tisztelt Kecskédi Polgárok!

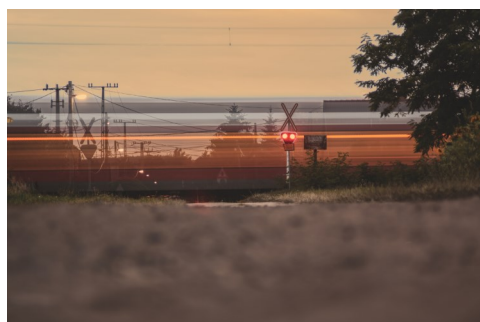
A nemrég eredményesen lezajlott „*Kecskéd ahogy én látom*” fotópályázat képeit majd a község Facebook oldalán lehet megtekinteni.

**Kecskéd ahogy én
látom**
FOTÓPÁLYÁZAT
nyertes képei

Felnőtt kategória

1. helyezett

2. helyezett

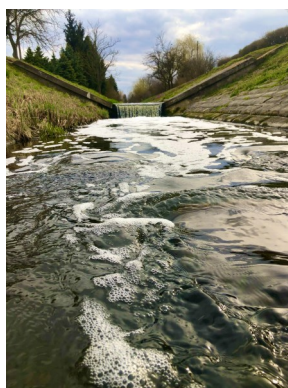

3. helyezett

Gyerek kategória

1. helyezett

2. helyezett

3. helyezett

Ifi kategória

1. helyezett

2. helyezett

3. helyezett

Kecskédi Új Tükör • Közéleti havilap • Laptulajdonos: Kecskéd Község Önkormányzata

Szerkesztette: Rujavec Gábor

Kiadó: Grúber Zoltán polgármester

A szerkesztőség fenntartja magának a jogot, hogy az olvasói leveleket, reflexiókat rövidített formában, szerkesztve közölje, ezek az írások nem minden esetben tükrözik a szerkesztőség véleményét. A meg nem rendelt anyagok és hirdetések tartalmáért a szerkesztőség felelősséget nem vállal. Anyagokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.